

1. NOVEMBER

VIRÐILIGT AT VIT STEÐGA Á

Tað er virðiligt fyri eitt samfelag sum okkara, at vit steðga á og minnst. Serlig er støðan hjá teimum, sum mistu á sjónum. Tað er ein serlig sorg og saknur, tí her er eingin grøv at fara til at steðga á og minnst, sigur Uni Næs, dómpróstur.

- Siðurin í Føroyum við minnisvarðum yvir teir sjólatnu er vakur. Tað er fjálgt og gott at vita, at landsmenn okkara reisa minnisvarðar soleiðis, at eisini vit sum fólk kunnu standa saman í sorgini saman við teimum, sum minnst síni kæru og sum ikki bóru boð í bý

Hallur av Rana
hallur@socialurin.fo

Siðan 1. november 1949 hevur fyrsti dagurin í november, ið ber heitið Alla halganna dagur, eisini verður dagurin tá føroyingar minnst tey, ið eru farin á sjónum. Hendan dagin er siður, at Merkið veittrar á hálvari stong og skipað verður fyri minningarhaldum við minnisvarðum fyri tey sjólatnu í býum og bygdam kring landið. Harumframt er vanligt, at summar kirkjur hava serligar minnisgudstænastur fyri tey, ið fórust á sjónum.

Á heimasíðuni hjá fólakirkjuni verður upplýst, at fyra lótu lív á sjónum farna ár. Tey vóru Kristian Rasmussen Glyvradal, Haldórs-vík, ið andaðist umborð á Gadus 26. mai, 54 ára gamal, Tóri Mid-

jord, Tórshavn, ið druknaði í Leir-vík 19. august, 67 ára gamal, Mortan Leo Clothier, Argir, sjólatin í Skopunarfirði 31. august, 71 ára gamal, og Hákun Elnarson Justinussen, Leirvík, ið andaðist umborð á Polarhav 22. oktober, 50 ára gamal.

Altíð nívandi at missa

Tað er fólakirkjan, ið varðar av almennu minningarhaldunum, ið verða hildin við minnisvarðar teirra sjólatnu kring landið. Uni Næs, dómpróstur, sigur dagurin er serligur, tí hetta er dagurin, tá vit sum tjóð steðga á og minnst tey okkara millum, ið farin eru, og vit standa saman við teimum, ið hava mist.

- Livi- og arbeidsumstøðurnar í landi okkara eru ymiskar og stundum henda tilburðir ella ólukkur,

har vit mistu ein, sum var okkum kærur. Sorgin er altíð nívandi, tá ið vit missa ein av okkara kæru, sigur Uni Næs.

Dómprósturin vísir á, at samanborið við onnur deyðsföll, so kann tað at missa á sjónum vera serliga tungt, tí tey hava onga grøv at vitja fyri at minnst teirra kæru, ið eru farin.

- Alla halganna dagur, minningardagur teirra sjólatnu, er ein dagur, har føroyska tjóðin savnast at minnst tey, sum farin eru á sjónum. Tað er virðiligt fyri eitt samfelag sum okkara, at vit steðga á og minnst. Serlig er støðan hjá teimum, sum mistu á sjónum. Tað er ein serlig sorg og saknur, tí her er eingin grøv at fara til at steðga á og minnst, sigur Uni Næs.

Tað at vit sum samfelag byggja minnisvarðar, steðga á og vísa virð-

ing fyri hesum degi, metir dómprósturin er ein vøkur gerð, ið vísir teimum avvarðandi, at vit sum fólk standa saman í sorgini.

- Siðurin í Føroyum við minnisvarðum yvir teir sjólatnu er vakur. Tað er fjálgt og gott at vita, at landsmenn okkara reisa minnis-

- Vit gloyma ikki nakran, ið er farin á sjónum, og vilja stuðla teimum, ið mist hava og varða av